104AA-949-13/7

Nr.127021513

S P R I E D U M S

Rīgā 2013.gada 26.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente S.Kalniņa

tiesneses D.Dumbre, Ž.Vēvere

sakarā ar /pers. C/ aizstāvja zvērināta advokāta /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību, izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 11.jūnija spriedumu

/pers. C/, personas kods /personas kods/, piemērots administratīvais arests uz 10 (desmit) diennaktīm.

Uzlikts /pers. C/, personas kods /personas kods/, naudas sods 800 Ls (astoņi simti latu) apmērā.

Atņemtas /pers. C/, personas kods /personas kods/, transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

k o n s t a t ē j a

2013.gada 12.maijā VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10 rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 956095 par to, ka 2013.gada 12.maijā plkst.11.13 Rīgā, pa Elizabetes ielu no Kr.Barona ielas puses Marijas ielas virzienā /pers. C/ vadīja transportlīdzekli HONDA CIVIC, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, atrodoties alkohola reibumā alkohola koncentrācijas asinīs 2,01 promiles, kas konstatēts un norādīts medicīniskās pārbaudes protokola Nr.2877 atzinumā. Tādā veidā tika pārkāpts Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 39.1.2.punktus.

Ar norādītajām darbībām /pers. C/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 11.jūnija spriedumu /pers. C/, personas kods /personas kods/, piemērots administratīvais arests uz 10 (desmit) diennaktīm. Uzlikts /pers. C/, personas kods /personas kods/, naudas sods 800 Ls (astoņi simti latu) apmērā. Atņemtas /pers. C/, personas kods /personas kods/, transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Noklausoties pārkāpējas, advokāta paskaidrojumus un tiesas sēdē liecinieku sniegtās liecības, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus un pievienotos lietiskos pierādījumus, tiesnese secināja, ka /pers. C/ darbības pamatoti kvalificētas pēc LAPK 149^{15}.panta ceturtās daļas, ka transportlīdzekļa vadīšana, ja izelpotā gaisā vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedza 1,5 promiles.

Lai šajā gadījumā personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē, ka tā ir vadījusi transportlīdzekli alkohola reibumā, turklāt

persona saucama pie administratīvās atbildības gadījumā, ja pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības, kā arī tad, ja pārkāpums izdarīts apzināti ar nodomu.

Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk - CSN) 39.1.2.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem.

Lai iestātos LAPK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un tā vadītājs ir vadījis vai mācījis vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,50 promiles.

Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. C/ ir vadījusi protokolā norādīto transportlīdzekli, protokolā norādītajā vietā un laikā. Nepastāv strīds par to, ka /pers. C/ ir vadījusi protokolā norādītajā laikā un vietā apturēto transportlīdzekli alkohola reibumā, ko pierāda medicīniskās pārbaudes protokols Nr.2877 alkohola ietekmes noteikšana.

Lietā pastāv strīds par to vai /pers. C/ darbībās ir konstatējama administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, proti neuzmanība vai nodoms vadīt transportlīdzekli, atrodoties alkohola reibuma stāvoklī.

Tiesas sēdē pārkāpēja /pers. C/ apliecināja, ka lietoja alkoholu iepriekšējā dienā un naktī, un apzinājās, ka viņas izelpojamā gaisā alkohola koncentrācija pārsniegs likumā atļauto. /pers. C/ nenoliedz, ka ir brauksi protokolā norādītajā laikā un vietā, bet uzskata, ka uz minētām darbībām viņu pamudināja policijas darbinieki un viņa nav vainīga administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesas sēdē liecinieki /pers. H/ un /pers. I/ apstiprināja, ka pirms transportlīdzeklis uzsāka kustību, /pers. H/ piegāja pie transportlīdzekļa Honda Civik, kur sēdēja /pers. C/ un pabrīdināja, ka mašīna stāv nepareizi un traucē citiem vadītājiem novietot mašīnu pareizi.

Minētās policijas darbinieka darbībās tiesa nesaskatīja neko pretlikumīgu un brīdinājuma izteikšanu par nepareizu stāvēšanu nevērtēja, kā pamudināšanu izdarīt administratīvo pārkāpumu. Lietas izskatīšanas gaitā pārbaudītie pierādījumi nepārprotami nepierāda, ka policijas darbinieki jau pirmajā kontaktā ar /pers. C/ apzinājās, ka viņa ir alkohola reibuma stāvoklī, bez tam, alkohola koncentrācijas noteikšana ir izdarāma likumā noteiktajā kārtībā, izmantojot speciālu aprīkojumu, sertificētu alkometru vai medicīniskās pārbaudes laikā, ko veic mediķi, nevis policijas darbinieki. Līdz ar ko tiesa uzskata, pat ja policijas darbiniekiem /pers. C/ uzvedība likās aizdomīga, pirms alkohola koncentrācijas noteikšanas viņiem nebija tiesības liegt /pers. C/ vadīt transportlīdzekli.

/pers. C/, apzinoties, ka ir lietojusi alkoholu, kā arī to, ka Ceļu satiksmes noteikumi aizliedz vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, nevajadzēja iedarbināt mašīnu un vadīt transportlīdzekli, pat ja tas bija nepieciešams, lai pareizi novietot mašīnu.

Bez tam, tiesa konstatēja, ka parakstot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 956095 /pers. C/ nav norādījusi par policijas darbinieku viņasprāt pretlikumīgajām darbībām.

Vērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā un policijas darbinieka dienesta ziņojumā sniegto lietas apstākļu izklāstu, kā arī tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa konstatēja, ka fakti ir izklāstīti loģiski, secīgi, detalizēti, bez pretrunām, kas papildina viens otru, līdz ara ko tiesa secināja, ka policijas darbinieku lietas apstākļu izklāstam piešķirama ticamība.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti pamudināt /pers. C/ izdarīt administratīvo pārkāpumu un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu.

/pers. C/ administratīvā pārkāpuma sastāvs pierādīts ar lietā esošajiem pierādījumiem: pašas /pers. C/ sniegtajiem paskaidrojumiem, liecinieku liecībām tiesas sēdē, pārkāpuma sastāvam atbilstošās darbības fiksētas 2013.gada 12.maija administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA956095, policijas darbinieka ziņojumu, 2012.gada 12.maija medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.2877 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, kā arī ar citiem lietā esošiem pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pie apstākļiem, kad ar lietā esošajiem materiāliem ir pierādītas /pers. C/ darbības, kas atbilst LAPK 149.^{15}panta ceturtajā daļā norādītā administratīvā pārkāpuma sastāvam, tiesa atzina, ka /pers. C/ atzīstama par vainīgu minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu – pārkāpums izdarīts pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus, radot bīstamību sabiedrībai, pārkāpēja personību, to, ka /pers. C/ agrāk administratīvi sodīta, pārkāpējas atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti, tiesa secināja, ka /pers. C/ piemērojams Latvijas APK 149.¹⁵panta ceturtajā daļas sankcijā paredzētajās robežās - administratīvais arests, naudas sods, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

/pers. C/ aizstāvis zvērināts advokāts /pers. D/ iesniedzis sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 11.jūnija spriedumu, kurā lūdz atcelt Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 11.jūnija spriedumu un lietvedību administratīvajā lietā pret /pers. C/ izbeigt.

Nolēmumu pārsūdz pilnā apjomā, uzskatot to par nepamatotu, nelikumīgu un tādēļ atceļamu.

Liecinieks /pers. I/ atzina, ka viņam no kolēģa /pers. H/ teiktā bija zināms tas, ka /pers. C/ sarunā ar policijas darbinieku uzvedusies neadekvāti, ir lietojusi alkoholu un, iespējams, arī narkotiskās vielas. Liecinieks /pers. I/ tiesā atzina, ka : „Kamēr automobilis neatrodas kustībā, tikmēr neko nevar izdarīt", precīzi apliecinot to, ka amatpersonu mērķis ir bijis sagaidīt (izprovocēt) pārkāpumu un tad par to sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, tādējādi klaji pārkāpjot „Likuma par policiju" 3., 9., 10. un 12.pantā noteiktās

prasības.

Pirmās instances tiesa valsts policijas amatpersonu rīcībā nav saskatījusi jebkādus pārkāpumus, kā arī, nolēmuma taisīšanā, ignorējusi aizstāvības norādes uz to, ka personas provocēšana uz likumpārkāpumu nav pieļaujama, kaut arī policijas darbinieka /pers. I/ liecinātais netieši apstiprina šādas darbības, minēto apgalvojumu apstiprina arī liecinieka /pers. H/ ziņojumā iekļautā frāze: „Pēc uzvedības izskatījās reibumā", jo kā gan, esot policijas patruļautomobiļa salonā, var konstatēt tās vadītājas uzvedību garām pabraucot automobilī. Tādējādi nav un nevar būt šaubu par to, ka policijas darbiniekiem bija nepārprotami skaidrs tas, ka /pers. C/ atradās apreibinošo vielu ietekmē un /pers. C/ sodīšana par iespējamo stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, nelikās produktīva, tāpēc tika izprovocēta braukšana reibumā, ignorējot iespējamās sekas, ko šāda braukšana acīmredzamā reibumā var izraisīt pilsētas centrā.

Tiesa spriedumā pareizi ir konstatējusi to, ka policijas darbinieki, vēl pirms /pers. C/ uzsāka automobiļa vadīšanu, bija konstatējuši iespējamo atrašanos alkohola reibumā, bet ir izvirzījusi klaji kļūdainu tēzi par to, ka policijas darbiniekiem nav bijušas tiesības pārbaudīt /pers. C/ ar portatīvo alkometru vai ar ekspresanalīžu palīdzību, jo tas, tiesas ieskatā, ir tikai medicīnas darbinieku kompetencē. Tāda tiesas nostāja ir klajā pretrunā ar „Likuma par policiju" 12. panta 9. un 17. punktā noteiktajām tiesībām. Lietas materiālos fiksētās ziņas par faktiem nepārprotami norāda uz to, ka Ceļu policijas patruļautomobiļa ekipāža ar šīm pārbaudes ierīcēm bija aprīkota un tās arī tikušas izmantotas. Tikai jājautā, kāpēc ierīces izmantotas tikai pēc braukšanas uzsākšanas, nevis pirms, lai novērstu administratīvo pārkāpumu, kā to nosaka iepriekš minētā likuma 10. panta 6. punktā definētais policijas darbinieku pienākums.

Tiesa spriedumā pareizi konstatē to, ka policijas darbiniekiem, pirms alkohola koncentrācijas noteikšanas, nebija tiesības liegt vadīt transportlīdzekli, bet nepamatoti uzskata policijas amatpersonu darbības - acīmredzamā reibumā esošai personai pieprasot automobiļa pārvietošanu, neatturot to no vadīšanas -par likumīgām un atbalstāmām. Tiesa tikvien aprobežojas ar konstatējumu, ka „/pers. C/ nevajadzēja iedarbināt mašīnu un vadīt transportlīdzekli pat, ja tas bija nepieciešams, lai pareizi novietotu mašīnu", pilnībā ignorējot aizstāvības norādes uz Eiropas Cilvēktiesību tiesā lietā „Baltiņš pret Latviju" 2013.gada 8.janvāra nolēmumu, kur precīzi norādīts, ka policijas darbiniekiem aizliegts provocēt personu uz pārkāpumu. Konkrētajā situācijā tiesas izmeklēšanā gūtie pierādījumi pilnībā apstiprina /pers. C/ konsekventi liecināto par to, ka policijas amatpersona /pers. H/ izteica pavēli - novietot automobili pareizi - un ilgstoši neatkāpās no automobiļa, kamēr šī pavēle netiks izpildīta. Pēc pavēles izpildes uzsākšanas, nekavējoties tika uzsākta patruļautomobiļa kustība, lai konstatētu amatpersonu izprovocētu pārkāpumu, ko apstiprina gan videoierakstā fiksētais, gan arī liecinieka /pers. I/ liecinātais.

Lietas iztiesāšanas laikā policijas darbinieku liecības radīja pamatotas šaubas gan par inspektora Valsts amatpersona veiktajām darbībām stāvvietā Kr. Barona ielā, gan par minētā inspektora konstatējumu par /pers. C/ stāvokli, jo to apgāž inspektora Valsts amatpersona liecinātais, gan tiek apšaubīts iemesls, kāpēc policijas ekipāža uzsāka sekot automobilim Honda Civic. Kā nākas secināt no policijas darbinieku liecībām, sekošanu uzsāka tādēļ, ka /pers. C/, vadot automobili, esot runājusi pa mobilo tālruni. Šo formālo iemeslu nekādi neapstiprina mobilo telefona operatora „LMT" 2013.gada 18.jūnijā izsniegtajā izziņā norādītie dati par to, ka mobilais tālrunis Nr. /numurs/ laika posmā no pulksten 10.53 līdz 11.06 nav lietots, kā arī nav lietots policijas ekipāžas ierakstā fiksētajā brauciena laikā. Videoierakstā redzamais neapstiprina ne to, ka automobilis Honda Civic tiktu vadīts nedroši, ne arī to, ka minētais automobilis krustojumā būtu noslāpis, tieši pretēji, ir nepārprotami redzams tas, ka sekošana tiek uzsākta nekavējoties un iepriekš esot tam gataviem, nesagaidot ne nedrošo vadīšanu, ne arī it kā motora noslāpšanu pie krustojuma, kas norāda uz policijas darbinieku saskaņotu un iepriekš izplānotu rīcību.

No iepriekš minētā nākas secināt, ka policijas darbinieku norādītais formālais apturēšanas iemesls nekādi nav guvis apstiprinājumu un jāsecina, ka policijas darbinieki sekošanu ir uzsākuši nekavējoties un automobiļa Honda Civic apturēšanu ir veikuši tikai un vienīgi ar mērķi fiksēt administratīvo pārkāpumu pēc pašu realizētās provokācijas izdarīt šo pārkāpumu, ignorējot iespējamās sekas, ko automobiļa vadīšana reibumā varētu izraisīt. Ne velti pārkāpuma protokolā nav norādes ne uz mobilā tālruņa lietošanu, ne arī uz apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumiem, jo tādu vienkārši nebija.

Aizstāvība jau pirmās instances tiesā vērsa uzmanību uz to, ka policijas darbinieki nav sniegušie tiesai patiesas liecības par /pers. C/ un viņas dokumentu pārbaudes veikšanas vietu un laiku, kā arī par automobiļa Honda Civic novietošanas atbilstību Ceļu satiksmes noteikumu normu prasībā, uzskatot, ka policijas darbinieki apzināti tiesai ir iesnieguši tikai patruļautomobiļa priekšējās videoreģistrēšanas iekārtas ierakstu, kaut, kā norādīja liecinieks /pers. H/, automobilim ir uzstādītas ieraksta iekārtas nodrošina filmēšanu gan automobiļa priekšā, gan arī aizmugurē, un filmēja, kas notiek apkārt, tā tiesas izmeklēšanās liecināja /pers. H/, bet aizmugurējās kameras ieraksts, iespējams, apzināti nav iesniegts tiesai pēc tās pieprasījuma.

Tiesa uzskatījusi, ka lietā nav nepārprotamu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki jau pirmajā kontaktā apzinājās to, ka /pers. C/ ir reibumā. Šādu viedokli pilnībā izslēdz liecinieka /pers. I/ liecinātais un /pers. H/ ziņojumā norādītais. Neatkarīgi no viedokļu atšķirības šajā jautājumā, tiesai bija pienākums visas saprātīgās šaubas tulkot par labu personai, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, bet tiesa šo pienākumu ir ignorējusi, atklāti nostājoties vainas pierādīšanas pusē. Tādu tiesas rīcību nekādi nevar uzskatīt par objektīvu un taisnīgu, un tas ir novedis pie nelikumīga nolēmuma taisīšanas.

Ņemot vērā iepriekš minēto, aizstāvība uzskata, ka lietas izlemšanai nozīmīgu jautājumu izlemšanai un, iespējams, lai konstatētu apzināti nepatiesu liecību sniegšanu tiesā, jāpieprasa Valsts policijas RRP Ceļu policijas bataljona komandiera /pers. L/ kungam (Gaujas iela 15. Rīga. LV - 1026) konkrētā patruļautomobiļa aizmugurējās videokameras fiksētais ieraksts laika posmā no 2013.gada 12.maija pulksten 10.45 līdz 11.15. Tieši tāpat iespējami nepatiesi sniegtas liecības, kas, savukārt, apstiprinātu provokācijas reālos apstākļus, ir iespējams konstatēt izvērtējot Ceļu policijas datu bāzes izmantošanas laiku un apstākļus. Proti, lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai, ir nepieciešams pieprasīt no Ceļu policijas bataljona komandiera informāciju par to, cikos konkrētā patruļautomobiļa ekipāža ir pieslēgušies informatīvajai datu bāzei un cik reizes pārbaudei ir pieprasīta informācija par /pers. C/.

Pat neskatoties uz viedokļu atšķirību daļā par vainu, uzskata, ka tiesa ir rīkojusies pretēji Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31.panta otrajā daļā noteiktajam, jo Administratīvās lietas Nr. 1-27021513/7 izskatīšanas laikā /pers. C/ tiesai liecināja, ka viņai sprieduma taisīšanas laikā tiks veikta operācija, kam sekos ilgstošs atveseļošanās process. Kā izriet no pielikumā esošajām izziņām, tad /pers. C/ ir veikta kuņģa apvada operācija un /pers. C/ ir jāievēro īpaša diēta ar šķidras pārtikas uzņemšanu 6-7 reizes

dienā, ir jāievēro saudzējošs režīms, jāizvairās no ilgstošas piespiedu pozas un nav pieļaujama atrašanās slēgtās telpās. No iepriekš minētā izriet, ka pirmās instances tiesai, lemjot par aresta piemērošanas iespējamību, nav bijusi nepieciešamā informācija par /pers. C/ šī brīža veselības stāvokli un tiesas uzdotais jautājums par invaliditāti nekādi nav bijis pietiekošs, lai noskaidrotu apcietinājuma piemērošanas iespējamību, tādējādi vien jau spriedums ir atceļams.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā minētos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesneses spriedums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa, izvērtējot visus pierādījumus lietā pamatoti piemēroja /pers. C/ administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, uzlika /pers. C/ naudas sodu 800 Ls (astoņi simti latu) apmērā un atņēma /pers. C/ transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir ievērojusi Latvijas APK 244.pantā noteikto.

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesa ir pilnībā izvērtējusi lietā savāktos pierādījumus un devusi pareizu vērtējumu, un tā pārvērtēšanai apelācijas instances tiesai nav pamata.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.²²pantu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem motīviem.

/pers. C/ aizstāvis zvērināts advokāts /pers. D/ norāda, ka mobilais tālrunis Nr. /numurs/ laika posmā no pulksten 10.53 līdz 11.06 nav lietots, kā arī nav lietots policijas ekipāžas ierakstā fiksētajā brauciena laikā.

Liecinieks /pers. H/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka /pers. C/ runāja pa telefonu, kad viņš viņai aizrādīja par neprecīzi novietotu auto, kas traucē citu automašīnu iebraukšanu stāvlaukumā, un pēc kāda laika redzēja, ka automašīna Honda Civic vadītāja turpina runāt pa telefonu un pabrauc viņiem garām.

No „LMT" izdrukas redzams, ka mobilais tālrunis Nr. /numurs/ ticis lietots 12.05.2013. plkst. 11.07 un 11.08, bet nav norādīts cik ilgas bijušas sarunas.

No videoieraksta, kas pievienots lietas materiāliem, redzams, ka automašīnai Honda Civic pabraucot garām policijas automašīnai 12.05.2013. plkst. 11.11, tūdaļ uzsākts braukt pakaļ automašīnai Honda Civic. No videoieraksta nav redzams, vai /pers. C/ runā pa telefonu.

Tiesu kolēģija piešķir ticamību policijas darbinieku liecībām un uzskata, ka zvērināta advokāta /pers. D/ norādītais, ka ir nepārprotami redzams, ka sekošana norāda uz policijas darbinieku saskaņotu un iepriekš izplānotu rīcību, negūst apstiprinājumu ar lietas materiāliem.

/pers. C/ aizstāvis zvērināts advokāts /pers. D/ norāda, ka /pers. C/ ir veikta kuņģa apvada operācija un /pers. C/ ir jāievēro īpaša diēta ar šķidras pārtikas uzņemšanu 6-7 reizes dienā, ir jāievēro saudzējošs režīms, jāizvairās no ilgstošas piespiedu pozas un nav pieļaujama atrašanās slēgtās telpās.

Saskaņā ar LAPK 31.pantu, administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās vai otrās grupas invalīdam, grūtniecei, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam.

/pers. C/ nav tādu apstākļu, kuru dēļ nevarētu tikt piemērots administratīvais arests.

Tiesu kolēģija norāda, ka pirmās instances tiesa nav noteikusi konkrētu datumu, kad /pers. C/ uzsākams izciest piemērotais administratīvais arests, kā arī /pers. C/ pašai ir jāpiesakās policijā un jāvienojas par laiku, kad uzsākama soda izciešana.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 286., 287 un 289.^{21,} 289.^{22} pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 11.jūnija spriedumu ar kuru /pers. C/, personas kods /personas kods/, piemērots administratīvais arests uz 10 (desmit) diennaktīm. Uzlikts /pers. C/, personas kods /personas kods/, naudas sods 800 Ls (astoņi simti latu) apmērā. Atņemtas /pers. C/, personas kods /personas kods/, transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente: /paraksts/ S.Kalniņa

Tiesneses

: /paraksts/ D.Dumbre

/paraksts/ Ž.Vēvere